

Crònicateatre

Duels d'espases en tecnicolor

Jaume Vidal

Barcelona

Com el seu gran èxit *Mar i cel*, Dagoll Dagom té el seu vaixell pirata: Alfons Flores ha creat un gran escenari mòbil que s'ha menjat butaques, però que permet crear diversos ambients i, sobretot, deixar pista lliure a uns duels d'espases (el mestre d'armes és Jesús Esperanza) que, sense ser l'únic leitmotiv de l'obra, donen a *Scaramouche* un segell d'evocació nostàlgica del gènere d'espases. Concretament, del cinema dels quaranta, cinquanta i seixanta. Sobretot tenint en compte la referència a l'adaptació cinematogràfica de la novel·la original de Rafael Sabatini, protagonitzada per Stewart Granger. Tot i que hi podríem afegir *La Pimpinella Escarlata* i *El tulipán negro*. Paradoxalment, aquesta història que suggereix el cinema en tecnicolor té un cert toc paròdic que ens podria fer pensar en Gene Kelly en les escenes en blanc i negre de cinema dins del cinema de *Cantant sota la pluja*.

L'estrena ahir de *Scaramouche* al teatre Victòria de Barcelona va evidenciar que l'estil Dagoll Dagom és viu. Comèdia musical, coreografies que conjuminen l'evocació d'època i l'aire con-

Una de les escenes d'espases que ha coreografiat el mestre d'armes Jesús Esperanza ■ DAVID RUANO

Dagoll Dagom fa un homenatge al cinema d'espases amb un musical marca de la casa

temporani i cançons (la música és d'Albert Guinovart, amb les lletres de cançons de Joan Lluís Bozzo, David Pintó i Joan Vives; és a dir, un equip molt D.D.) que poden acabar sent part del cançoner dels musicals catalans. El temps ens dirà si tindrem un altre *Per què he plorat?*. Un dels temes que clouen l'obra, *L'himne del poble*, té força números. La música reforça la intenció cinematogràfica de l'obra. Com passa amb la música i la coreo-

grafia, el vestuari (de Montse Amenós) té una clara vocació d'època, però no pot defugir els ulls d'avui dia.

L'estimació al cinema incideix més en el cinema de barri que la voluntat d'incorporar efectes especials. *Scaramouche* és, en el bon sentit, més de cartó pedra que de croma. Un homenatge al passat que se sol trobar en totes les obres de la colla d'Anna Rosa Cisqueu: passats nostàlgics de Nadal, passat escolar, passat

èpic. Aquest és el teatre de Dagoll Dagom. I en aquesta obra hi donen continuïtat. La seva marca de fàbrica continua sent la mateixa. I el seu públic ben segur que continuarà sent fidel.

Ana San Martín, que va fer de Blanca en la darrera versió de *Mar i cel*, fa el paper d'Olímpia. Com la majoria dels actors, s'ha hagut de lluir en l'esgrima. En el paper de Scaramouche, Toni Viñals, que també va navegar pels mars a *Mar i cel*, i Mireia Mambo, que va deixar bones sensacions a *Sister act* i que en el seu paper de Camila a *Scaramouche* dona la dimensió de musical entretingut i vibrant que té l'obra. Ivan Labanda, Jordi Coromina, Clara Moraleda, Albert Mora, Frank Capdet, Pitut Manubens, Anna Alborch, Josep Ferrer, Jan Forrellat, Eduard Mauri, Lucía Torres, Cristina Muriello, Mireia Dolç, Neus Pàmies i Marcel Clement completen el repartiment d'una comèdia que té un rerefons històric transcendent, un altre dels ingredients habituals de Dagoll Dagom. En aquest cas, la Revolució Francesa, marc de lluites apassionades entre el poble i els burgesos contra la noblesa. I també marc per deixar anar les passions amoroses.

L'estrena oficial va ser lluïda: Artur Mas, Carme Forcadell, Raül Romeva, Serrat, Jordi Sánchez, Queco Novell, Joan Pera i Joel Joan, entre molts altres.

Un Temporada Alta ple d'autoria catalana

'In memoriam' i 'Cúbit' donen el tret de sortida aquesta nit a l'edició dels 25 anys

J.B.
BARCELONA

El Temporada Alta de les 25 edicions s'inaugura amb l'estrena del muntatge *In memoriam*, la lleva del biberó, una dramaturgia de Lluís Pasqual al Municipal de Girona. Es tracta d'una reivindicació de la memòria històrica que interpretaran la nova formada de la Kompanyia del Lliure. A la mateixa hora, s'estrena a la Planeta *Cúbit*, el nou text de Josep

Maria Miró escrit per a La Ruta40 en què reflexiona sobre els matisos entre els fets reals i els que il·lustra una història oficial. És buscat? El director del Temporada Alta, Salvador Sunyer, assegura que és "atzar". La preocupació dels artistes ha fet coincidir en un tema, tractat des de vessants ben antagònics com el document i la recreació.

El Temporada Alta és, cada cop més, un espai ideal per a l'autoria catalana. En part, perquè en 61 de les 100 propostes intervé autoria autòctona (en realitat, el nombre d'autors supera els 70, perquè

hi ha peces conjuntes com ara el VI Torneig de Dramatúrgia (un concurs que es veuen forçats a fer per l'entusiasme del públic per poder votar una lectura dramatitzada), *Llibrèlegs* (en aquesta tercera edició, la iniciativa és de La Mentidera, amb la direcció de Marília Samper) i la producció *Pares nostres*. Aquest any, no es repeteix la trobada de Barcelona Playwrights, en què debaten temes sobre el reconeixement de l'autoria. Per Sunyer, els programadors catalans ja es miren les obres pròpies per interès del públic, i no "per quota" com fa uns anys. ■

864907-1139122w

PHILIPPE HALSMAN
SORPRÈN-ME!

EXPOSICIÓ FINS AL 6 DE NOVEMBRE
#SorpremeHalsman

CaixaForum Barcelona
Obra Social "la Caixa"

CANTADA D'HAVANERES

del 30 de setembre al 5 d'octubre

Data	Hora	Població	Comarca	Província	Adreça	Grup d'havaneres
30 set.	21:30	BORDILS	GIRONÈS	Girona	Centre Social	PORT BO
1 oct.	18:00	TÀRREGA	URGELL	Lleida	Auditori	DIVERSOS GRUPS
2 oct.	12:00	EL VENDRELL	BAIX PENEDÈS	Tarragona	Auditori Pau Casals de Sant Salvador	DIVERSOS GRUPS
2 oct.	12:00	TARRAGONA	TARRAGONÈS	Tarragona	Auditori	PEIX FREGIT
2 oct.	20:00	BARCELONA	BARCELONÈS	Barcelona	Barri de Canyelles	PORT BO
5 oct.	18:00	MATARÓ	MARESME	Barcelona	Teatre Foment El Cafè de l'Havana	PORT BO

Cal acompanyar les havaneres amb un bon cremat.

Naturalment, de Rom Pujol.

Informe-vos al 93 779 35 58 o www.ronpujol.es

134495-1397910